

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona. Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:

Egy négyszög cztiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkodványában részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A törvényt tudni kell.

Budapest, jan. 29.

Ez a szerencsétlen ország immár arra is rászorult, hogy belügyminiszterét egyszerűen hirlapírók nyilvános oktatásban részesítsék. Még pedig nem a mélyebb elmélkedéssel járó bölcsészeti vagy államtudományok valamelyik rejtélyes ágazatát szükség a végből megvilágítani, hogy a magyar belügyminiszter tisztán lásson, hanem közhasználatra szánt és mindennap alkalmazott tételes törvények megtanulására kell a belügyminiszter urat, illendő tisztelettel és a lehető legnagyobb alázatossággal figyelmeztetni.

Miután a belügyi tárca költségvetését letárgyalta a Ház, az új belügyminiszter a bonyhádi választók pártos gyűlésén mondotta el azt, a mit máskülönb a parlament előtt mondott volna el. A „Magyarország” szó szerint közölte ezt a beszédet. Így tudtuk meg a belügyminiszter azon szándékát, hogy az anyakönyvek vezetésével első sorban a néptanítókat fogja megbízni.

Ennek a szándéknak akadályul szolgál az 1868. évi XXXVIII. t. czikk 141. §-a, mely szerint: „a tanító... semmiféle hivatalt a tanítóság mellett nem viselhet.” Erről a tiltó akadályról van tudomása a belügyminiszter urnak is, mert állítása szerint „indítatva éreztem magamat arra, hogy a vallás- és közokt. minisztert megkérjem, hogy a törvény ezen rendelkezése akkép interpretáltassék, hogy az anyakönyvvezetői megbízatásnak ez akadályul ne szolgáltson.” Ezen idézet szabatoságának okáért megjegyzem, hogy két helyen azért maradt ki, mert a mondat első felét nem irtam le. De lehet látni ebből a félmondathól is, hogy a belügyminiszter ur, a magyar nyelv- és iránytanból jó kalkulusra még kultuszminiszteri támogatás mellett sem számíthatna. Egyébiránt Perczel Dezső nem tehet arról, hogy a miniszteri álláshoz nem kívánatik meg az elnök és az izlésnek irodalmi iskolázottsága.

Azt azonban még a minisztertől is megkivánták eddig, hogy legalább a tételes törvényeket legalább nagyjában ismerje. Hogy pedig, ennek a nem egészen oktan kivánságnak Perczel Dezső belügyminiszter ur is, tél-tul eleget tehesen: ezennel bátor vagyok öt alázatos tisztelettel kérni, kegyeskedjék az 1870—91-iki országgyűlésen

alkotott törvényeket magas figyelmére méltatni. Ezekben megtalálja a felvilágosítást az iránt, hogy Magyarország melyik fórumnak van fenntartva a kizárólagos törvénytárgyalási jog. Itt csak annyit jegyzek meg, hogy ez a fórum nem a kultuszminiszter ur. Megengedem ugyan, hogy ha az akkori országgyűlés előrelátó jó-sejtelemmel megérezte volna, hogy egykor majd Wlassics Gyulára lesz bízva hazánk kulturájának vezetése: talán ő reá és Perczel Dezsőre bízta volna a törvényinterpretálásnak alkotmányt biztosító nagy jogát; de mivel ilyen jóstehetséggel szegény szerencsétlen főseink nem valának megáldva, ennél fogva nem ruházták e jogot sem külön Wlassicsra, sem külön Perczelre, sem együtt e két férfiura, hanem jobb gondolat hiányában, rábízták e jog gyakorlását magára az országgyűlésre.

Arra kérem Perczel Dezső belügyminiszter urat, hogy szíveskedjék ezt tudomásul venni.

A törvényt mindenkinek tudni kell, még a belügyminiszter urnak is. A ki tudja a fenforgó esetre vonatkozó törvényt, nem beszélhet interpretációról. Mert a 141. szakasz annyira világos, annyira imperatív és annyira kizár minden kételyt, hogy itt semmi névvel nevezhető magyarázásnak vagy értelmezésnek helye nincs; „A tanító semminemű hivatalt nem viselhet.” Ez meg van mondva magyarul: magyarázatra itt szükség nincs; másként értelmezni ezt nem szabad, mint a hogy írva van. A ki ebben homályt lát, az vak. A ki vak: gyógyíttassa magát s ne kívánja tőlünk azt az abszurdumot, hogy kedveért mi is vakok legyünk.

Nem foglalkozom tovább ezzel a részlettel, mert a belügyminiszter urat ide vonatkozólag a Nemzeti Ujság már alaposan kitanította. De foglalkoznom kell egy másik állítással.

„... hogy a vármegyéknek államotása csakugyan szükséges, ezt már elődeink, kik a magyar parlamentáriumot megteremtették, már 1848-ban belátták és törvénybe iktatták.”

„(Igaz, ugy van!) — felelték erre a bonyhádiak. Nem igaz, nincs ugy! — felelem rá én és feleli rá hazánk minden művelt embere pártkülönbség nélkül.

A belügyminiszter ur ezt állítja: A vármegyék államotását már elődeink törvénybe iktatták. — Tehát:

a vármegyék államotását. Mi ez? Hol kapta, honnan szedte ezt a fogalmat? Keresgélem ezt a német talajt, mely jól el van készítve a magyar bolond gombák tenyésztésére. — Megidézem Bluntschli, Gneist, Stein urakat és valótóra fogom őket. Ártatlanok valamennyien. Ki hát a bűnös? Ki a bűnszerző, ha Perczel ur csak orgazdálja e szónak?

Egészen végig szalad a vármegyék hatáskörén és fejlődésén Szent Istvántól Perczel Dezsőig és úgy találom, hogy az Árpádok alatt épp ugy, mint az Anjouk idejében, a Vegyesek alatt épp ugy, mint a Habsburgok idejében, a vármegye nem volt soha egyéb, mint a magyar államéletnek egyik nagyfontosságú szerve, olykor lazán, olykor szigorúan körülírt hatáskörrel. Az államnak ezt a szervét Perczel ur államotítani igéri. Vajjon mit akarezzel mondani? A fül egyik szerve az emberi testnek. Most már tessék a Perczel ur analogiája szerint a fület testesíteni.

Am, azt állítja Perczel ur, hogy a vármegyék államotását elődeink már törvénybe is iktatták. — Mikor? — 1848-ban, feleli Perczel ur.

Ha az elődök tényeiről akar valótlanúságot mondani a belügyminiszter: akkor beszéljen legalább arról a korszakról, melyről csak Ibn-Dasta, böles Leo, Priseurs Rhetor, a Porphyrogeneta, stb. tudnak felvilágosítást nyújtani. Ez a merő tény, s nem vehetünk minden fűszálat vizsgálat alá.

De Perczel ur nem megy vissza a történelmi idők félhomályába, hanem a legszokatlanabb vakmerőséggel állítja, hogy 1848-ban törvénybe iktatták a vármegyék államotását. Már bocsánatot kérek, de ez az állítás annyira kalandos, hogy még czáfolatra sem méltatnám, ha nem a belügyminisztert kellene nyilvános oktatásban részesíteni.

Az 1847—48. évi országgyűlés összesen harminczeg törvényt alkotott. Ezek közül a III., az V., a XI., a XVI., a XVII., a XXVII., a XXIX. XXXI. törvényekben van vonatkozás a vármegyékre. E vonatkozások szerint a III. t. cz. 26. szakasza azt rendeli, hogy „az ország minden törvényhatóságának eddigi törvényhatósága ezentul is teljes épségben fenntartandó.”

Jól megjegyezendő. Ezt a III. t. cz. rendeli, mely a magyar parlament rendszernek fundamentális törvénye.

Az V-dik t. cz. a választókerületek beosztását, a képviselő választások vezetését, a választási névjegyzékek összeírását a vármegyékre és azok központi választmányaira bizza. A XI-ik t. cz. az árva ügyeit a vármegyékhez utasítja. XVI. t. cz. a vármegyéket az alkotmányosság védbástyáinak nevezi el. A XVII. t. cz. a megyei tisztújítást elodázza, s a tiszt állásokba levő hiányok pótlását ideiglenesen és helyettesítésként a főispánra és az akkor központi választmánynak nevezett közgyűlésre bizza. A XXII. t. cz. a nemzetőrök összeírásával, a betanításra alkalmas egyének kiválasztásával, a fegyverek és felszerelés felügyeletével, azoknak kiosztásával a vármegyéket bizza meg. A XXIX. t. cz. a legfontosabb. Miért? Mert ennek szellemén már érzik a közelgő vihar tombolása. A központi kormánynak minden erőt kézbe kell ragadni, hogy Magyarország testét a szétmarczangolástól megoltalmazza. És mit mond ezen törvény? Azt hogy az elmozdithatlanság elve csak a bírói hivatalokra szorítkozik. Tehát minden más hivatalnok elmozditható a kormány által? Az idők ama nagy veszélyében jogosult lett volna ez is, mert a suprema lex esete következett el. De még sem ugy van. Ama t. cz. csakis a kormány kinevezésétől függő hivatalokról szól.

Megértette ezt Perczel Dezső ur?

Hol van e törvényekben még csak árnyéka is annak, a mit Perczel ur a vármegyék államotításának nevez? Nem érzi-e most már szükségét a belügyminiszter ur annak, hogy legalább azokat a törvényeket olvassa el, a melyekre programbeszédében hivatkozik? Nem érzi-e minden magyar honpolgár magát megalázva, hogy belügyminiszterét ilyen mindennapi dolgokra szükség oktatni?

BARTHA MIKLÓS.

Politikai hírek.

Magyar udvartartás. Bánffy báró miniszterelnök hétfőn délután, — mint Bécsből jelentik — Kálnoky gróf külügyminiszterrel érkezett; azután hosszabb ideig tanácskozott Hohenlohe herceggel, ő felsége első főudvarmesterével. Ez alkalommal a magyar udvartartás egyes részleteinek kibővítése is szóba került.

rőszttette és így nem csoda, ha levélhulláskor, ősz utólján elfelejtette az átkozott éjjelienét.

Tél lett. Junó istenasszony szétszaggatta Olympuson párnacsucsaikat s fehér hópolyhok hullottak az attikai hegy lábánál elterülő síkságra.

Az Ilissos patak vize befagyott és az athéni ifjuság megalakította az „Első Görög Korcsolyázó Egyletet.”

Urak, urfak, civilek és katonák, jogászok, szobrászok, szobafestők és finánczok jártak ki a jégre, hogy együtt lejthessenek, együtt repülhessenek Athén tündérei.

A böles Sokrates is jégre vitte a felesége s habár ő nem kötött korcsolyát, mégis mint az öreg gunár, szeretett eltűldögni a parton s míg ő megfontolva szitta a trabukót, addig a menyecske összefogózkodva lejtett a fényes páncéltűkrön hol Platonnal, hol Xenofonnal; sőt egy alkalommal oly szerencsétlenül fordult, hogy épen a csodaszép Alkibiades karjai közé bukkott.

Pardon madám! Szólt francziául Alkibiades e hevesen megszorította a saját professorának gyönyörtűréses oldalbordáját.

Ezt a jelenetet látta a férj; szívében újra fellobbant a féltékenység emésztő lángja, felugrott a lóczáról, a jégre szaladt és hanyatt vágódott: huh te csalfa! kiáltott oda a kaczer asszonynak; de az rá se hederítve repült egy csapott vállu görög ifjuval.

Sokrates lecsillapult; nevetséges dolog az egész; lehet, hogy véletlenség és nem kaczeriség.

A Ház munkarendje. A vallás- és közoktatási költségvetés elintézése után, mint a B. T. jelenti, a képviselőházban a költségvetési vita végéig való meghosszabbítását és idei újonczutalék megajánlását tárgyzó törvényjavaslatok kerülnek napirendre.

Bosznia felszabadítása (?) A „Dnevniszt” közöl egy állítólag Boszniából kelt felhívást a bosnyák menekültekhez, hogy szervezkedjenek, mert közel már az óra, hogy Sándor Szerbia királya, Nikita fejedelem és az orosz czár segítségével „Boszniát és Hercegovinát a mai igától felszabadítja (?) a mi a szultánnak” a kívánsága is, a ki a boszniai mohamedánusokat biztosította már közeli felszabadulásokról.

A t. Ház.

Budapest, jan. 29.

A mai ülésen folytatták a kultuszvitát.

Első szónok ma Hévízy János volt, a ki hosszabb, de mindvégig érdekes beszédben fejtegette közoktatásunk bajait, kezdve a kisdédóvas elmaradottságán, végezve egyetemi életünk stagnációján. Hévízy tudvalevőleg Wlassics Gyulának az általános választásoknál ellenjelöltje volt, és a minisztert szülővárosában, Nagy-Kanizsán ki is buktatta a képviselőségéből. Az egykori ellenjelöltök ma is mint ellenfelek állottak egymással szemben és Hévízy azzal végezte beszédét, hogy akkor fog bizalommal viseltetni a miniszter iránt, ha majd a függetlenségi és 48-as párt bizalmából fog a bársonyszékben ülni. Pártja zajosan megjelenezte e kijelentését.

Csáky Albin gróf egykori államtitkára, Berzeviczy Albert lépett ezután Wlassics Gyula programja mellett sorompóba. Reflektálva Hévízy és Sághy Gyula szavaira, hosszasan indokolta a népoktatási törvény revíziójának szükségességét, az államotításnak azonban ellene nyilatkozott.

A volt államtitkár behatóan foglalkozott még a tulterhelés és a harmadik egyetem kérdésével, majd figyelmébe ajánlotta a miniszternek a testgyakorlás ügyét és az iránt intézett kérdést, hogy a millenári kiállítás népoktatási programjából miért töröltek egyes kiválóbb pontokat. A miniszter iránt különben bizalommal viseltetik.

Miután pedig a t. Ház órája éppen fél egyet mutatott, az elnök öt perczre felfüggesztette az ülést.

Szünet után Batthyány Tivadar gróf beszélt. Fiume város képviselője mindenképp örömet fejezte ki a felett, hogy a kultuszminiszter vallásos érzelmeiben aránylag rövid idő alatt oly előnyös változás állott be,

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. Január 30.

Antik szerelem.*

Irta: Lovassy Andor.

Az athéni sétatérén feleségével a kaczer Xantippével karonfogva sétált a böles Sokrates.

Az öreg görög majd felbukott a nagy tudománytól; hatalmas feje ugy lógott a vékony indán, mint a gömbölyű dinnye.

— Te vén korhely! már megint be vagy rugva? — szólt hozzá nyájasan az asszony.

— Sokrates ránézett Xanthippére és így felelt: édes anygom ne haragudj; nem a bor bánt engem, hanem a bubánat.

— Hát miért busulsz?

— Miért busulok; még te kérded? Hát nem elég megbüntettek bennünket az olympusi istenek, mikor elkerülté keményünket az Aphrodite hosszú lába, piros csőrű madara.

— Te vagy az oka vén pennarágó; te egyedül csak te; mert a helyet, hogy reám, pazarolnád odvas szíved lángját, inkább könyveidbe temetkezel, mint egy bamba moly.

— Csillapodj cziczuskám!

— Távozz tőlem; mert megtalálalak csipni! Így ni!

— Sokrates felszisszent és megvakarva

a vállát így szólt: hej asszony, asszony; hej, haj!

Azután lett egy padra és hatalmas fejét két öklével feltámasztva gondolkodott; Xanthippe pedig kinyitotta pipi-piros napernyőjét, mellé csúcsült és dobolni kezdett Görögország legnagyobb tudósának a hátán.

— Na ne haragudj kedves uram; — nézz rám!

Sokrates homlokára taszitva fekete pápaszemét, rákacsintott a menyecske.

— Látod, látod, a kik szeretik egymást perlekednek; a mi házunk felett hamar borul, hamar derül.

A kibékülés után haza felé indultak de a Diocharés kapunál a térdekalácsába nyilatott a totyakos tudósnak:

— Jaj a lábam csontja!

— Mi a bajod aranyom?

— A köszvény, a csusz, a podegra!

Xanthippe ismét méregbe jött: hát az ördögök öreganyja döcögjön itt veled; maradj magadnak vén rokkant professor! Így szólt és faképnél hagyta férjét, elsietett.

Az öreg Sokrates feltűt egy omnibuszra és elkieseredve ment haza Papucs-utczai lakására.

Xanthippe már akkor aludt s a gyáva férj lábujhegyen remegve, szepegeve lépett a szobába.

Csend, némaság mindenütt, csak búbas neje horkolt a fal felé fordulva.

A böles férj is letentett s néhány percz mulva Hellász fénykoráról álmodozott.

Éjfél tájban megzendült az ablak alatt egy gitár:

Czing czang.

Czing czang.

Diri dori dong;

Zini ztini

Pifi püfi

Piri pori pong.

Sokrates lerugta magáról a paplant s az ablakhoz szaladt; de hogye is szaladt volna, mikor ez a görögnota magyarra fordítva éként hangzik:

Gyere ki rózsám,

Gyere ki;

Csak magam vagyok

Ide ki;

Kritonod az, ki

Hegedül,

Ki téged szeret

Egyedül.

Sokratesnek fejébe szaladt a vér, előkapta a petroleum-lámpát, kinyitotta az ablakot és fotogénal nyakon öntötte legkedvesebb tanítványát, az ábrándos lelki Kritont.

Xanthippe ugy tett, mintha semmit sem hallott volna, óvatosan, mint a csiga, behúzódott a paplan alá; Sokrates pedig íróasztalához ült, bubánatában felhajtott egy fél liter fekete tintát és vezérczikket írt a kaján világ álnokságáról.

Hanem ettől a percztől kezdve féltékeny és gyanakvó lett. Szakított legrégibb barátai-val, nem bízott legrégibb tanítványaiban, legkedvesebb pedig a saját feleségében.

Hanem Xanthippe fufangos, hamis asszony volt; az öregét tyukkal, kalácsal tartotta; czirógatta, csucsujgatta, tejebe-vajba fü-

*) Mutatvány szerzőnek „Nevető betűk” cím alatt közelebből megjelenő művéből.

azután pedig a népiskolai és egyetemi tanítás hibáit tárta fel, majd nagyon alaposan ismertette a kereskedelmi szakoktatás mai állapotát. Általában az egyházipolitikára, leginkább érdekes volt az a fejtegetése, melyben a belügyminiszter bonyhádi beszédével polemizálva kimutatta, hogy az állami anyakönyvezetési állásra tanítókat az 1868: XXXVIII. t. czikk egyesenes megsértése nélkül nem lehet alkalmazni. A költségvetést elfogadják, de bizalommal a miniszter politikájára nem lehet vetíteni.

Thaly Kálmán beszédjének holnapra kért elhalasztásába a Ház beleegyezik, mire megállapítják a jövő munkarendet és ezzel az ülés kevéssel két óra előtt véget ért.

A Margit-sziget megvétele.

Budapest, jan. 28.

A székes főváros pénzügyi-bizottsága ma délelőtt tartott ülésében tárgyalta a Margit megvétele ügyét, melyet a tanács érvényesítés után pártolólág terjesztett a bizottság elé.

El voltak készültve arra, hogy ez a nagyobb szűkített háziorakból és rideg finanszírozásból álló bizottság nem fogja a sziget megvételeit pártolni ezeknek az uraknak minden szavazatát a községi adószázalék emelésétől való félelem-dirigálja. Az elutasító határozat daczára elismeréssel kell feleltetnünk azokat, a kik fölül tudtak emelkedni a köznap felfogáson és azt vitaták, hogy a fővárosnak az adószedésen kívül egyéb föladatai is vannak az adófizető polgárokkal szemben.

Mérő János királyi ténácsos előtt az az ideális cél lebegett, hogy a Duna gyönygét a főváros közönsége számára megtartják és nem engedik úzerkedő emberek kezére jutni.

Rupp Imre azt hiszi, hogyha az állam a hidat elkészíti és a védelmi munkához hozzájárul és végre ha a kormány a fővárosnak sorsjegykölcsönt engedélyez, akkor a főváros polgárainak nagyobb megterhelése nélkül megveheti a Margit-szigetet. Évenkénti 100.000 forint pedig nem is jöhet tekintetbe azzal a nagy ideális értékkel szemben, a mely a szigettel a főváros birtokába jut.

Weisz Berthold is a megvétel mellett nyilatkozott, remélve, hogy a főváros sorsjegykölcsönt fog engedélyt kapni. Ezen nézethez csatlakozik Sigray Pál is.

Lampl Hugó főszámvévo a sziget megvétele mellett nyilatkozik, mert a főváros rendkívül szegény a közmulatóhelyekben és szabad térségeken, a fővárosnak tehát nem szabad ezt a kedvező alkalmat elszalasztania.

Steiger Gyula szerint az, hogy a sziget a köznép érdekében vétetnek meg — frázis. A vételt pénzügyi szempontból ellenzi.

Medrey Zsigmond nem bizik abban, hogy az állam, a fővárosnak segítséget fog nyújtani akár a hid, akár a védművek építésénél, minél fogva a vételt ellenzi.

Herzog Péter a főváros anyagi helyzetére utalva a vételt egyáltalában nem helyeselteti és rosszalja (!) a tanács eljárását, a mely szerint a súlyos helyzet tudatában is, a megvétel mellett nyilatkozott.

Hegedűs Ferencz Steiger véleményéhez csatlakozik.

Márkus József alpolgármester, a bizottság elnöke szavazás alá bocsátván a megvétel kérdését, a megvétel mellett 15-en, a megvétel ellen pedig 21-en szavaztak.

A sziget megvételét pártoló kisebbség különvéleményt jelentett be, minél fogva az

ügy a törvényhatósági bizottság elé kerül döntés végett.

Nagy vitára lehetünk elkészülve. A haladás szelleme fog szembe szállani a fővárosban divó maradásával és — amár a közgyűlés hangulata kiszámíthatatlan — nem hiszszük, hogy ezen ügyben a szűkkeltség és a rideg pénzügyi szempont lenne a döntő, hanem reméljük, hogy a nép érdeke kellő méltatásban fog részesülni.

A villamos világítás Kolozsvárt.

Kolozsvár, jan. 30.

21. §.

Magánosok légszuszg készítése saját használatra.

Az e szerződésben a vállalkozónak biztosított kizárólagos jog mellett szabadságában áll minden magánosnak a maga telkén és a maga használatára légszuszg gyártani, a következő feltételek mellett:

a) A légszuszg-gyártást csakis rendőrileg megengedett anyagból és módon szabad eszközölnie, hogy szomszédjainak alkalmatlanságot, veszélyt, vagy épen kárt ne okozzon.

b) A maga szükségére termelt légszuszgból más magánosnak, ha az szintén ugyanazon telken vagy épületben laknék is, szolgáltatnia nem szabad.

c) A város utcáin, vagy közhelyein semmi szin alatt légszuszg-gyártást nem szabad végezni.

23. §.

A községi épületek klvilágítása.

A vállalat támogatása tekintetéből azon lesz a városi közönség, hogy mihielyt a légszuszgval közvilágítás életbe lép léptetve, a város rendelkezése alatt álló minden városi középületet, a mennyiben az épületekben világítás szükséges, úgy azok folyosóit, a hivatalos helyiségeket, börtönöket stb. légszuszgval világításra és az erre megkívántató készleteket a 36. §-ban megállapított feltételek mellett, a vállalkozó személyzete fogja előállítani; az ezután ujonnan emelendő középületekben is a légszuszgvilágítás behozatalát támogatja.

*

Köszönettel kell felemlitenünk a hatóság részéről a város közönsége iránt tanúsított ama figyelmet, hogy e szerződést most a villamvilágítás tárgyalása alkalmából ki nyomatták s ez által alkalmat adott arra, hogy azt az érdeklődők részleteiben is megismerhessék.

9. A légszuszgyár nyilatkozata.

A légszuszgyár a város felhívására, úgy nyilatkozott Dessenban, 1894 nov. 15-én kelt, V. Oechelhauser egyik tulajdonos aláírásával ellátott s Kolozsvár város hatóságánál 23656 sz. a. iktatott beadványában, hogy ők a régi szerződés 1 §. 8. fentebb ismertetett §-ában foglalt jogokról nem hajlandók és nem is képesek lemondani.

Beadványuk második kikezdésében hangsúlyozzák, hogy szerződés szerinti joguk lehetlenné teszi 1901 év előtt azt, hogy a város központot létesítsen. Sőt erre nekik még azontul is előjog van. (Hier ist die Katze).

Ök különben azt ajánlják, hogy mondjon le a város a 11-ik §-ban körül irt és 29 §. btkkivilág is biztosított ama jogáról, hogy

az ő számításuk szerint ma is 120 ezer frt. értéket képviselő gyár összes vezetőkeivel és felszereléseivel a szerződés lejártá után, 30 év múlva a város tulajdonába átmenjen. Szóval ajándékozza e nagy vagyont nekik a város örök időkre.

Ök befizetnek a város által adott 2 hold telek bcsárát, a melyet az 1876. évi szerződés 4 §-a 4000 frtban állapított meg.

Ök ezenkívül cserébe felajánlják, hogy a magán fogyasztók által elhasznált minden köbméter gázért a városnak 1/2 krt fizetnek.

Együttal kijelenti, hogy e propeoziciók mellett hajlandó beleegyezni abba, hogy a velük barátságos viszonyban álló Gancz és társa cég (de csakis e cég) Kolozsvár villamos központot létesítsen a város világítására szükséges villamos áram fejlesztésére.

10. A Gancz és társa cég ajánlata.

Ugyan e napon, nov. 22-én érkezett be, a Gancz és társa cég nov. 17-én kelt ajánlata is.

Beadványában a cég hivatkozva eddigi működésére, felajánlja szolgálatait Kolozsvár hatóságának.

Engedélyt kér telep felállítására és üzemben tartására.

Kéri a hatóságot, hogy a villamvilágításra szükséges berendezésekre adandó koncesszió ügyében vele tárgyalásokba bocsátkozzék.

Ajánlatának részletes propeoziciói képen becsatolja a Pécs városa és a cég között létre jött szerződést s felemlíti, hogy az utcazi világítás Pécsen is légszuszg gyárral kötött szerződéssel már le volt kötve.

II. Mi foglaltatik a pécsi szerződésben?

Pécs városa a központi telep üzembe helyezésétől kezdődőleg 20 évre kizárólagos 30 évre kizárólagosság nélkül jogot ad arra, hogy a város utait, nyilvános tereit, úgy a mostani, mint a notán változható városi határban villamos áram vezetésére szolgáló kábelek vagy sodronyok vezetésére illetve lerakására felhasználja.

Megengedi azt is, hogy világításra, vagy egyéb célokra, a város határán belül magánosoknak vagy közintézeteknek villamos erőt eladhasson, illetőleg iparszerűleg szolgáltatson.

Kiköti, hogy a város utcáinak világítására egy 20 normál gyertya erejű lámpa égése óránként 1895 aug. 4-ig 2 krtál drágább nem lehet. Ez időn től 1920-ig 1 3/4 krajczár.

A vezetőkelek lerakását az 1888. évi XXXI. t. cz. 14 §-a szabályozza.

A szerződés kiköti, hogy a míg a napali fogyasztás 30 lóerőt nem tesz ki, vállalkozó a d. e. 9 és d. u. 3 óra közti időben áramot szolgáltatni nem köteles.

A vállalat első hat év alatt községi adó alól fel van mentve.

Árak a magánfogyasztásra.

A pécsi szerződés egy 16 normál gyertya foku lámpa óránkénti égéseért 3 1/10 krt, egy izzó lámpáért 70 krt köt ki.

A városi épületekbe 50%-kal olcsóbban köteles a villamos áramot szolgáltatni, mint a magán fogyasztóknak.

A telep és felszerelése 70 év múlva a város tulajdonává válik.

*

Ezek azok a lényegesebb pontok a melyeket Kolozsvár városának is feltétlenül ajánl a Gancz és társa cég azért a jogért, hogy a 20 évi kizárólagossági joggal teritessen Kolozsvár város részére villamos központot.

Mint fentebb láttuk, a város közvilágításra felállítandó telepért a légszuszg-gyár örök időkre akarja a maga részére tulajdon jogilag biztosítani a nagy értéket képviselő gyárat és annak jövedelmét, viszont a villamos társaság 20 évi kizárólagos jogot kíván, a nem éppen olcsó ellenszolgáltatásokért biztosítani.

A várostól mindezt a sok vagyont, jogot és privilegiumot azért követelik, hogy ennek ellenében 1901. év előtt villamos fényvel is világíthassa a város házat, ócska és roskadozó redoutját, s amaz utcáit és tereit, a melyek jelenleg légszuszgval vannak világítva. Önkéntlenül merül fel tehát az a kérdés: van-e szükség erre? Ha szükség van, arányban áll-e azzal a tál lencsével az a hatalmas örökség, a melyet két vállalatnak átenged? Nem lehetne-e közvetítő módot találni, a melynek segítségével a jogok is megmaradjanak, s a városi közvilágításra is segítve legyen?

E kérdésekre alább adjuk meg a feleletet.

Mielőtt azonban ezeket a kérdéseket rendre vennők, meg kell ismerkedni a szönyegre hozott világítási anyagok módozataival, azért sorba vesszük ezeket.

Orvosbál.

Kolozsvár, 1894 jan. 30.

A kolozsvári valóságos és leendő orvosok minden évben egy-egy szép koszorút fűznek a társadalmi élet terén folytatott működésük emlékéhez. Sietünk kijelenteni, hogy ez a koszorú Karneval herceg jóvoltából, vidám órák kellemes emlékeiből fonódik. Azért becses e koszorú az orvosok előtt is, kik annak a keretét adják, becses a közönség előtt is, mely a hervadhatlan leveleket, virágokat szolgáltatja s szívet és értéket szebbé és maradandóbbá teszi.

Az orvosok bálja tegnap este és ma hajnalban folyt le a kolozsvári nemzeti színhelyiségében. A földszint tele volt, a páholyok tele voltak, az éttermek csak úgy zsongtak, még a karzat is tele volt szép közönséggel.

Ilyen körülmények igen természetes, hogy a pénztár sem maradhatott üresen s elégedetten számolták össze a buzgó rendezők a segítő-egylet javára beérkezett összeget.

A bál védasszonyai br. Bánffy Ernőné, Eszterházi Cecile grófné, dr. Lechner Károlyné urnők voltak.

A bál profektorai gr. Beldi Ákos, Bölöny József, Hegedűs Sándor, Hild Gyula, dr. Hoor Károly, dr. Lőte József, dr. Szabó Dénes, Szacsavay Sándor és gróf Teleki Ádám.

A bál orvosainak: dr. Ákoncz Károly és dr. Turcsa Jánosnak ezutal csupán a kellemesebb feladatból jutott ki: a tánczról kezdettől végig. A ladi pártoroneseknek a színpad felőli részen virágok között állítottak szép emelvényt.

A színpad állóhelye Pongrácz Laji zenekara részére volt berendezve.

A zenekar animóval húzta a kedvverítő nótákat, ezek között Vikol Simon, Imogen* című dallamos keringőjét, melyet megújrázott a fiatalság.

A nagy-teremben különben csak kevés volt nagyobb a színházban szokásos félvilágosságnál. Nagyobb fény volt az éttermekben, a hol egybírát a hangulat is sugárzott a mulatók arcáról. A színpad és ültőzköböl alakított éttermekben Eöry Ernő osztályparancsnoksága alatt egy csapat önkéntes tüzöltő vigyázott a tűzre, vizre.* Sebesi Pál, a Stadler-kert jóhírt vendéglőse látta el kitűnő hideg étkekkel és italokkal a közönséget.

A nagyterem padlója rengett a tánczólok jó kedvétől, mely átragadt a páholyban ülő szépekre is, kik közül nagyon sokan egymásután vonultak le, hogy ténylegesen is kivehessék a részüket a mulatságból.

A négyeseket pontos számítás szerint, 82 pár tánczolta.

A mulatságon ott láttuk a többek között a következőket:

Notabilitások: Beldi Ákos gr., Albach Géza, Purjesz Zsigmond dr., Lehner Károly dr., Lőte József, dr., Hoor Károly dr., Szabó Dénes dr., Ovári Kelemen dr., Apáthy István dr., Finaly Henrik dr., Boross György tanár, Skóda ezredes, Teleki Ádám gr., Jósika Gábor br., Székelyföldvári Szilágyi Béla, Bölöny József, Bánffy Zoltán br., Zgorszky főbírószoros, Wildburg Aladár br., Zeyk József, Zeyk Gábor, Zeyk Albert, Zeyk Géza, gr. Triangi Assenczia, Kállay Gusztáv. stb.

Dr. Apáthy Istvánné, dr. Ákoncz Károlyné, Alexanderné.

Br. Bánffy Danielné, br. Bánffy Ernőné, Benel Jánosné, Benel Kálmánné, gr. Beldi Ákosné, Beldi Ferenczné, Boross Györgyné, br. Bánffy Zoltánné, Biró Jánosné, özv. Bojtha Józsefné, Bürger Józsefné, Bernát Albertné, özv. Bartháné (B.-Hunyad).

Csat Lajosné, Csernyánszky Lajosné, özv. Csiky Lázárné.

Dr. Farkas Gézáné, dr. Finaly Henrikné.

Gál Jánosné, Genersich Antalné, Ger-gely Ferenczné.

Hécsy Lajosné, Hirschfeld Sándorné, Hoor Károlyné.

Judic Józsefné.

Kabos Kálmánné (N.-Ikland), Kelczné, Koch Antalné, Krauszné, br. Kemény Ödönné, László Lászlóné, Lechner Károlyné, Lenkú.

Mák Ferenczné, Merza Lajosné.

Nagy Józsefné, Nemes J.-né, Nyiredy Gézáné, Náthán Salamonné.

Dr. Óváry Kelemené.

Pavlik Sándorné, Purjesz Zsigmondné, Sallayné, Stein Bertalanné, Schandl Mihályné, Sándor Pálné, Szathmáry Elekné, Szigei Miklósné, Szombathelyi Gusztávné, Székelyföldvári Szilágyi Béláné, Szivér Elemérné, Schillinger Adolfné, Szántó Bertalanné.

Tamási Istvánné, özv. Tauffer Józsefné, gr. Triangi Assencioné, dr. Turcsa Jánosné.

Vikol Antalné.

br. Wesselenyi Béláné.

Zeyk Danielné, Zeyk Józsefné, Ziegler Emilné, Zgorszkykné.

Allenberg Hermin.

Béldy Emma gróf kisasszony, Bethlen Tima gróf kisasszony, Bánffy Alice, Betagh Matild, Bartha Margit, Balogh Ilonka, Beldi Eliza, Br. Bánffy Anna, Balázs Ilonka.

Csernyánszky Ella, Csiky nővérek, Csiky Paula, Csathó Iza.

Klára.

— Angol regény. —

A DÓRA szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

III.

(Folytatás.)

(11)

— Igen, én kívánom, hogy jöjj el. Én tudom, hogy akkor éjjel valami fog történni és azt óhajtom, hogy te légy mellettem és lásd azt és midőn az a csapás eljön, légy segítségemre. Mert, hogy az el fog jönni, azt érzem és tudom! — kiáltá Klára izgatottan.

IV.

A Klára születésnapja elérkezett, leveleket, szerencsejvátokat s egy csomó ajándékot hozott magával, ezek között volt egy gyémántos fülbevaló sir Johntól és egy arany karperecz Ceciltől és Alantól.

Ugy látszott, hogy a Klári sötét elősejtelméi teljesen elmúltak, mert nagyon jó kedvű volt, az ajándékoknak és leveleknek örült, s élvezettel nézett az esteli mulatság elibe. És most elérkezett az az idő; és Klára a képzelhető legígézőbb és kaczerabb márkine volt, a mint nehéz brokád ruhájában, a lady Crosby ragyogó gyémántjaival a nyaka és karjai körül hajporos hajával fekete jegyesekével s a gyémántjainál is fényesebben villogó sötét szemével, a bálterem bemeneténél állott, hogy a néhány későn érkező vendéget fogadják.

A két első táncznak vége volt és Alan még nem jelent meg, de Klára nem várta őt nagyon korán.

Cecil tudatta vele, hogy épen midőn ültözni készült, beteghez hívták, s lehet, hogy e miatt késni talál, de azért előbb-utóbb bizonyosan el fog jönni.

— Ő megígérte, és Alan sohasem szegi meg az ígérteit — gondolta Klára magában.

Igy állott a bálterem ajtaja előtt a vendégeit várva és fogadva, nevetett és beszélgetett, és látszólag a legvidámabb volt a jelenlevők között — és minden bizonnyal a legsebb.

A különböző furcsa és ellentétes alakokkal telt terem csinos képet mutatott, itt egy csinos lovag kedves boldonságokat suttogott egy komoly puritán lányhoz, amott egy sötét ruhás csuklyás barát udvarolt egy rózsaszín illuzióba öltözött ballerínának. Stuart Mária egy spanyol viador karjára támaszkodva sétált végig a szobákban, egy bohóc a hegyes sapkájában és a csörgőivel egy apácával keringőzött. Nehányan az idősebb vendégek közül rendes esteli ruhájukban jelentek meg, ezek közé tartozott Lacyné és az a barátja, — kinek a számára meghívót kért volt.

Ez az utóbbi egy feltűnően szép magas asszony volt, hófehér hajjal. Fekete bársonyba volt öltözve; szép karjai és a nyaka, melyeket sima arany láncz vett körül, meztelenül voltak hagyva.

A sok fényes és fantasztikus kosztüm között, e gazdag, de egyszerű ruha, s a sima arany ékszerek különösen feltűntek, s midőn Lacyné kísértve, keresztül ment a szalonon ahoz az ajtóhoz, hol Klára állott a tánczosokat nézve — nem egy vendégnek a szemé kísérté.

— Édes Klárám — mondá Lacyné — sajnálom, hogy ily későn érkeztem. Engedd, hogy barátomat, Purdynét bemutatassam.

Klára meghajította magát, mosolygott, s neban szívélyes szót váltott velük. A szép idegennek — ki őt oly különös figyelemmel nézte — volt valami az arcz kifejezésében, a mi oly ösmerőnek tetszett előtte; pedig sohasem találkoztak eddig, s mégis, gondola

magában a leány, találkozásunkat alig lehetett ahhoz hasonlítani, — midőn két idegen látja először egymást.

Sir John, ki a szoba tulso oldalán állott, észre vette az idegen nő belépését, s feltette a szemüvegét, hogy az arcát jobban lássa. Az a lady, a ki mellett állott, szintén oda nézett.

— Kit hozott ladyné magával? — kérde. Mily szép asszony!

És ekkor, miután Sir John nem válszott rögtön, felnézett rá, s megdöbbenve kiáltá — Sir John mi baja — beteg?

És midőn intézkette hozzá a kérdést, mert a Sir John arcán halálos rémtület és gyötrelm kifejezése volt. Aikai elfehéredtek, s a szomszédjai észre vetve, s később vissza emlékezett rá, hogy a bal kezét hirtelen a szívére szorította. Azonban, egy pár pillanat múlva jobban lett, s mosolyt erőltetve nézett le a szomszédja ijedt arcára.

— Csak egy kis futó fájdalom; az utóbbi időben gyakran voltak ilyen rohamaim — mondá nyugodtan. Ha megengedi egy percze távozzom, s néhány szót váltok Lacynéval és a barátjával.

Meghajította magát és távozott; de talán a sokaság miatt nem jutott rögtön oda, s kijelentett szándékát nem hajhatta végre. A helyett kiment a bálteremből, s a könyvtárba menve kinyitott egy fali szekrényt, s egy piciny üvegől néhány csepp orvosságot töltött egy pohárba, s vizet töltve hozzá és felvegyítve azt, hirtelen megitta. E hatalmas szer használt, rögtön jobban lett; az ételszin vissza jött az arcára, szívének a gyenge s rendetlen verése erősebb és egyenlőbb lett, s rövid idő múlva elég erősnek érezte magát arra, hogy a szalonba vissza menjen.

Alan, ki most érkezett meg, s az előcsarnokon keresztül jöve Sir Johnnal találkozott, annak a hangján és modorán semmi

szokatlant nem vett észre. Épen olyan vidám volt és barátságos mint rendesen midőn kezét nyújtva azt mondá:

— Édes fiam, jobb későn mint soha.

Együtt léptek a tánczterembe. Alan Klárikához sietett, aki irult, pirult, mosolygott s oly kedvesen nézett rá, hogy az Alan szíve édes gyönyörtől dobogott amint késélmének az okát megmondta, s kérdezte, hogy nem feledkezett-e meg ígérteiről, és tartott-e fel számára egy tánczot. Ez idő alatt Sir John a teremnek abba a szegletébe ment, hol Lacyné ült a barátjával, az előbbivel kezét szorított, s kérte, hogy barátjának mutassa be. Egy ideig közönyös tárgyakról beszélgettek; s midőn később a Lacyné táncosa közeledett, s elvitte, hogy a most alakuló négyesben ígerte szerint részt vegyen Sir John a karját nyújtotta Purdynének.

— Jön velem? — kérde.

— És Purdyné, egy éles tekintetet vetve arcára, elfogadta a karját, s a vendégekkel telt szobán keresztül az előcsarnokba követte.

Amint az ajtó közön keresztül mentek, Sir John megfordult s a vidám jelenetre vissza nézett — oly különös, hogy egy közelében álló férfi reá bánt, s később e kis esemény eszébe jutott s beszélt róla.

— Tudjátok — mondá — épen olyan tekintet volt az a milyet az az ember vetet, a ki „Isten hozzád” mond mindennek és mindenkinek.

— És valóban, amár Sir John akkor nem gyanította, utoljára vetett tekintetet, s utolsó Isten veledet mondott az élvezeteknek és hiúságoknak, a pompának és fényűzésnek, melyek boldogságához oly szükségesek voltak és a melyeket oly nagyot vétkezett; nem gondolta midőn a csarnokon keresztül ment, a könyvtárba lépett, az ajtót betette, s a zenét és a vidám hangokat, s a tánczo-

lók lábainak a zaját kizárta, hogy az, őtet illetőleg örökre bezáródott e világon.

És azok kik ezelőtt tizenkilenc évvel csak egyszer találkoztak és a kik soha sem fognak többé az életben találkozni, mostan szemtől szembe állottak egymással a tűzhely előtt.

Mind a ketten azt várták, hogy a másik kezdje a beszédet és míg vártakoztak, — azok a hosszú évek, melyek utolsó találkozásuk óta elmúltak és mind a kettőnek az emlékezetébe élénk határozottsággal tért vissza az a szeptemberi este Dinában ezelőtt tizenkilenc esztendővel. Ismét a kis szobában állottak, a lemenő nap piros fénye jött be az ablakon; egy közellevő templom tornyában harangoztak.

Sir John volt az első a ki a csendet megtörte.

Nyugodtan beszélt, de bizalmatlanság volt a hangjában.

— Madamé — mondá — találkozásunk óta sok idő telt el. Minek tulajdonítsam azt a szerencsét, — hogy ma este a házomnál látom?

A madame merősen nézett rá.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, január 30.

— **Lesz-e állatkiallítás az idén?** Erre nézve csak azt a felvilágosítást adhatjuk, hogy tudomásunk szerint az erdélyi gazdasági egy-
let állatkiallításai szakosztálya már foglalko-
zott e kérdéssel s a szükséges lépéseket talán
meg is tette ez irányban.

— **Uj palota.** Babos Sándor derék pol-
gártársunk, mint halljuk a vashid mellé egy
2 emeletes palotát akar építtetni az idén. Ez
építkezés által a vashid környéke újra óriá-
silag szépülne.

— **Az E. M. K. E. álarcosz báljára** a
roccoco-kosztümök még csak szombatig febr.
hó 1-ig lesznek megismerhetők és megren-
delhetők Vogel Antal főtéri üzletében. Azon-
tul mást semmiféle megrendelés teljesíthető
nem lesz. A bál érdekében Bethlen Bálint gr.
a roccoco menet vezetője Kolozsvárra érke-
zett. Ugyancsak Kolozsvárt van Bethlen Gá-
bor gr. elnök is, a ki ez ügygel kapcsolatban
pár napig fog itt maradni. Az előjegyzések
a színház ülhelyeire oly mérvet öltöttek
hogy most már a karzati ülőhely második
sorára is is előjegyeznek, csak kapjanak. —
Tegnap báró Jósika Samu miniszter a bál
egyik védnöke járt övegy Bánffy Zoltánné
— Teleki Erzsébet grófnő elnöknel, a bál
előkészületeiről magát tájékoztatandó.

— **Betegség a színháznál.** Csak tegnap
jelentették szomorúan, hogy a kolozsvári nem-
zeti színház nagynevű művésznője, Kras-
nai Mihályné, súlyosan beteg s ma már
újra egy művésznőnk, Szerényi Gizella
betegségéről kell a legnagyobb részvételt hirt
adnunk. Reméljük, hogy rövid idő alatt ör-
vendetes javulásukat hozzuk a közönség tu-
domására.

— **Színházi hírek.** Hosszabb pihentetés
után holnap újabb színre kerül a „Három
testőr”, Hercegy Ferencz kintű vigjátéka K.
Gerő Linával Liza szerepében. Az I. felvo-
nás pincze ünnepélyén Holländer József
táncztanító mutat be betét gyanánt egy társ-
as táncot; a neve „Magyar vigadó”. — A
tánczban részt vesznek: Antalfi, Bátor
Rózi, Bálint Róza, Borbély Berta, Kalocsai
Lenke, Fehérvári, Fehérvári Marcsa, Szabó
Ilona, Antalfi, Szabó J., Szabó D., Fodor,
Fehérvári és Holländer. — Jászay jövő
hó 3-án kezd meg vendégzereplését. Fölép
„Otthon”, „Sapho”, „Autonius és Cleo-
patra” darabokban. Gyulai és Serli új ope-
rette-jéből, az „Alhambra rózsája”-ból szeré-
nyen és kedvvel folynak a próbák.

— **A mensa akadémiája** javára újabb
alapítvány érkezett. Vasváry Kolozs ő emi-
nenciája Magyarország bitoros hercegrepmá-
sa 100 forinttal a diáksztal alapítói sorába
lépett. Fogadják kegyes alapító a bizottság
hálás köszönetét.

— **A siketnéma intézet javára** gróf Es-
terházy Miguel 3 forint, Póczy Mihály főmér-
nök gyűjtésébe 5 forint és Rothmayer János
2 forint adományozott. Fogadják a nemesszivi
adakozók hálás köszönetünket kegyes adomá-
nyaikért.

— **A kolozsvári zene-conservatorium** f.
hó 31-én d. u. fél 6 órakor házi hangver-
senyt tart a városi vigadó nagy termében a
következő műsossal: 1. Beethoven. Zongora
hangverseny. Allegro, Largo, Fingale. Zene-
kar kísérettel előadja: Farkas Ödön. 2.
Schubert. Margit a rokkánál. Auber. Dal a
„Fekete Domino” operából. Énekei: Urba-
netz Emilia. 3. Farkas Ö. Szerenád, vonós
zenekarra. Allegretto scherzando, Románca,
Andante con moto, Allegro (finale). A he-
gedű-sólot előadja: Gyulai Farkasné.

— **A jégünnepélyre,** mely február hó
3-án, vasárnap délután 6 órakor fog megtar-
tatni, lázasan folynak előkészületek. A buzgó
rendezés minden lehetőséget elkövet, hogy az
ünnepély fényes szép és azokra is, kik a bu-
dapesti látást, eredeti legyen. A hópálota
építése megkezdett és igen festőivé igér-
kezik varázsolni a tő közepén levő szigetet. A
jelmezes és nem jelmezes közönség lampionos
menete s művészi új mutatványai míg egy
rész tanúságot tesznek a korcsolyázó közön-
ségünk sport ügyességéről, másrészt fessítő
látványul fognak szolgálni a bizonyára nagy
számban megjelenő közönségnek. A menetben
résztvevőre jelentkezéseket még mindig el-
fogad a bizottság jegypólya felügyelőjénél vagy az
egyetemi körben. A próbák e mutatványokra
naponként eszközöltetnek. Hófehérke tündér-
regijének előadása az arisztokratia teljes ré-
szével mellett fölülte bájós és fényesnek igér-
kezik. A szerepek immár kiosztva, a néma-
játék próbája csütörtökön délután két órakor
lesz meg. Az ünnepély további részét tűzijá-
tékok tölti be és — kedves humoros meglepe-
tés — olvasóinknak eláruljuk — leleplezés
lesz, leleplezés a mensa academica symbolo-
mának. A leleplezést alkalmi szónoklat előzi
meg. A bizottság arra térekszik, hogy min-
den korcsolyázó az ünnepélyben tevékeny részt
vegyen, ki ki vagy jelmezből legyen, vagy
a lampionos mutatványokban szerepeljen. A
hölgyek kéretnek lehetőleg jelmezből megje-
lenni. Jelmezzel szolgálhat bármely népviselet
is, ugyiszent megfelel fehér vagy bármely
halvány színű öltözkészlet alkalmi díszí-
téssel. Az entré tekintettel azon pazar ellen-
értékre, melyet az ünnepély nyújt és a jóté-
kony célra, a korláton belül korcsolyázók
és nem korcsolyázók egyaránt 70 kraj-
czárban állapított meg, melyet a korcsolya-

egylet tagjai is fizetnek. Gyermek felé fi-
zetik. Felfizetések a mensa academica ér-
dekében köszönettel fogadtatnak.

— **Nyilvános köszönet.** A kolozsvári
iparos-egylet által karácsony másodnapján
tartott házi estélyen az iparosok agy-gem-
ház alapja gyarapítására adakozni szívesek
voltak: Magyar szabó társulat adakozás utá-
ján Harmathi István elnök által beadva 27
frt, Matiz C. Frigyes 14 frt, Hegedűs Sándor,
Benigni Sámuel, Bogó István, Sugár József
10—10 frtot, Smiel Dávid 6 frtot, András-
sovsky Efraim, Bakk Lajos, Ferenczi Ignác,
Endstasser Benedek, Simon Ferencz, Remé-
nyik Lajos 5—5 frtot, Hajós János, Sebesi
Pál, Pollák Samu, Darnai István, Fekete La-
jos, Pállán Henrik 3—3 frtot, Szabó Antal
persely-gyűjtése 2 frt 27 kr, Tauffer Adolf,
Spaller Károly, Szekszák Ferencz, Szilágyi La-
jos, Terkál Béla, Gámán Zsigmond, dr. Gá-
mán József, Gergely Kálmán, Pataki Albert,
dr. Szabó Gyula, dr. Ajtai N., Vincze István,
Becsey Hugó 2—2 frtot, Andrássovsky Ede,
Lászlóczy Samu, Pölösi Ferencz, Hirsch Her-
mán, Lévai János, Baranyai Károly, Mathu-
ber Antal, Zakariás Kristóf, Jakab Lajos, Ma-
rusán István, Petrovics György, Kondász Dá-
niel, Simonfi István, Hantz Jánosné, Már-
cenkiewicz Ignác, Fehérvári György, Kolin
István, Koleszár András, Ajtai K. Albert, Tan-
czár János, dr. Sajtos Károly, Somodi István,
Esztegar Kristóf, Matutsek József, dr. Ger-
gely Albert, Moldován Albert, Tömösvári
Zsigmond, N. N., Böckel Károly, Rozmanits
Timód, Mamitza János, Benze József 1—1
frtot, Lehmann V. Sándor 80 kr, Bakk Sándor,
Tóth Mihályné, Reich Frigyes, Horváth
Károly, Schuster Emil, Balogh Gáspár, László-
czy Gyula 50—50 kr. Fogadják a nemes-
szivű adakozók az iparos-egylet választmá-
nyának hálás köszönetét. Kolozsvárt, 1895.
jan hó 22-én Nedorozsók János pénz-
tárnok.

— **A méhek.** Ezek a kedves apró jó-
szágok nem igen szoktak eltérni a magok
rendes útjáról, de ez a furcsa től őket is ki-
hozta a sodrúkból. Ugyanis — a mint Ud-
varhely-megye Rava közönségéből értesülünk —
az ottani unitárius pap méhei kaptak magu-
kat az Urnak 1895-ik esztendeje január ha-
vában kirágtak a kasból és annak módja és
rendje szerint körül szálltak a szabadban. Ar-
ról nem értesültünk, hogy mézet gyűjtöttek
volna, de az tény, hogy ott a Küküllő mel-
lett valóban egy csepp hóm sem volt.

— **Magkereskedő a vadlókak padján.**
budapesti büntető-törvényszék tegnap folytatta a
lopás büntetésben való részesség miatt vádolt
Haldek Ignác budapesti magkereskedő elleni
végtárgyalást, melynek eredményéhez képest
Vizlendvay kir. alügyész, Haldek Ignác mag-
kereskedő ellen lopás büntetésre való felbujtás
miatt vádat emelt. Abeles Manfréd ellen a tár-
gyalás folyamán Mauthner Ödön képviselője
Darvai Fülöp a panaszt visszavonta, minek foly-
tán az ellene beszűntetették; Haldek Ignácot
pedig a törvényszék felmentette. A felmentő
ítélet ellen egy a közvádló, mint a panaszos,
fellebbezést jelentettek be.

— **A hó.** Az ország több vidéken
kisebb-nagyobb mértékben újra esik a hó.
Egyes helyeken ismét nagyobb zavarokat és
kellemetlenségeket is okoz. Így Tordáról azt
táviratozzák, hogy hétfőn éjszaka fél méter
magasságú hó esett s a vonatok csak késés-
sel közlekedhetnek. Fiumében, irtózatoss hó-
vihár dühög. A budapesti és bécsi vonatok
a havas Karsztban elakadtak, a hajók sem
közlekednek, a forgalmat beszüntették. A bora
több vitorlás fölborított.

— **Petőfi-emlék.** A Petőfi-emlék
egyesület részéről Horváth László tanfelü-
gyelő s Balázs Imre református lelkész ve-
zetése mellett bizottság járt a minap Hé-
jasfalván s megvette azt a kis földterületet
a hol Petőfi hamvait sejtik. E helyre ki-
sebszertő emléket fog állítani az egyesület

— **Pálmay és az „An der Wien”-
színház.** Bécsből jelentik, hogy a Tanczer-
színház ügynökség közvetítésével hétfőn
jött létre a szerződés Pálmay Ilka és az An
der Wien-színház igazgatósága közt. Pálmay
Ilka a szerződés értelmében huszontötször lép
föl és márcziusban kezd meg vendégzereple-
lését.

— **A thea hódítása.** Egy angol
statistikus kiszámította, hogy a thea-ívó nem-
zetek között első helyen áll Anglia. Ez az
aránylag kis nemzet egymaga fogyaszt el
évenként annyi teát, a mennyit egész Európa,
Észak és Délamerika, Afrika és Ausztrália.
Elfogyaszt évenként 214,441.044 fontot azaz
naponként 600.000 fontot.

— **A czár kegyelme.** Egy varsói
távirat jelenti, hogy a czár mindazoknak a
lengyel diákoknak, akik tavaly májusban a
nemzeti tüntetésben résztvettek s a kitet
emiatt Szibériába deportáltak, megkegyelme-
zett. A deportált diákoknak megengedték, hogy
visszatérjenek Varsóba, de itt rendőri felügye-
let alá helyezik őket.

— **Milán gráci háziur.** Görzben
jelentik, hogy Milán király a görzi Degen-
feld-palotát meg akarja vásárolni. Az ex-
király már is kezdte a tulajdonossal az
alkudozást.

— **Vérengző utitárs.** Fontaineblau
és Moret között a vonaton nem csekély ré-
mület okoztak egy utas lövöldözései. Min-
den ok nélkül reá irányozta revolverét az
utaskora és agyonlőtt egy apácát, megsebe-
sített két nőt és egy férfit. A gyilkost elfog-
ták Moretben. Valószínű, hogy elmezavarban
szenvet.

— **Tizenkétmillió verseny-
fogadás.** A napokban elhunyt Churchill
Raudolph lordról beszél, hogy egy futam-

ban eddig a legnagyobb összeget 6 nyerte
lőverseny fogadáson. A nagy fogadás — mely
3 bookmakert tett tönkre — millió font ster-
linget (12 és fél millió frt) juttatott a lord-
nak, ki a horribilis összeg bekasszálása után
mindjárt másnap Afrikába utazott oroszán
vadászatokra.

— **Merényilet az asszódí javi-
tointézetben.** Az asszódí javítóintézet
három hivatalnok szombat este majdnem
gyilkos merényletnek esett áldozatává. Az iz-
galmas esett, mint levelezőnk írja, este 7
órákor történt. Egy 19 éves izmos növény-
dek ugyanis a vacsorához menet, szűkést ki-
sérlet meg. A család fő azonban észrevehén a
dolgot, többdel magával tána eredt s visz-
szahozta az épület folyosójára, a hol aztán
eleresztették a szűkevényt. Alig érezte ez
szabadon a kezét, egy tört kaszapengéből
élesre kalapált gyilkokkal nekiesett elfogoi-
nak s hatalmas sebeket ejtett Sahin és Vi-
ragón, míg Cseh Lajos család főt csak a ka-
bátja belső zsebében lévő pénztárca men-
tette meg a haláltól. A merénylő börtönben
vesztett szülők gyermeke. Ez már a második
eset, a melyben Cseh család fő életveszélyben
forgott, de valószínűleg nem az utolsó. mert
a kormány még mindig nem engedi meg,
hogy a javító intézet hivatalnokai önvédel-
mükre fegyvert viseljenek. Az eset hire nagy
izgatottságot keltett Asszódón.

— **A nemzeti kaszinó új igaz-
gatója.** A budapesti nemzeti kaszinó hétfői
közgyűlésén a gróf Károlyi István lemondása
következtében megválasztott igazgatói állásra
beadott szavazatok eredménye, mint már je-
lentettük, az a február 3-diki nagy banket-
ten fog kihirdettni. A legtöbb szavazat, hir
szerint, Hollán Ernőre esett.

— **A királyné Mentonban.** Egy
turini távirat Erzsébet királynőnek Menton-
ból Nizzába tett kirándulásáról ad jelen-
tést. A királyné két udvarhölgy kíséretében
ment oda, hol a partról a kikötőben horgo-
nyozó francia hajórajt megtekintette. A
királyné, a ki rózsás színben van, nagyobb
stétát is tett, különféle bevásárlásokat esz-
közlött és a London-housban villásreggelizett
a többi vendégek közt. A királyné kívül
megtekintette a zoologiai kertet, valamint
a szállodát, a melyben most az olasz ki-
rályné számára lakást rendeznek be.

— **Foradalom Amerikában.** Co-
lonból érkezett távirat jelenti: A columbiai
foradalmi mozgalom kiterjed Bolívar, Magda-
lena és Antioquia államokra. A felkelők elsa-
kitották a távirószondryokat. Panamából a
csapatokat visszavonták, minthogy azt hiszik,
hogy az Egyesült Államok meg fogják védeni
a tartomány érdekeit. Az istmuson a forra-
dalmárok vezéreit elfogták. Egy francia ha-
dihajót Colónba küldték, hol már az „Atlan-
tis” amerikai hadihajó megjelent. Buena-
venturában, Columbia nyugati tengerpartján
felkelés ütött ki. Egy amerikai hadihajót
küldtek ki.

Hófehérke.

(A jégünnepély programjából.)

Hófehérke anyja, a királyné, varázs tük-
rében nézi szépségét. Háta megett, ősz atyjának
oldala mellett Hófehérke áll és egyszerű sze-
lidséggel nézi anyja tetteit. A királyné a tük-
röt simogatva, kérdezi tőle, vajon ő-e a leg-
szébb nő az országban. A varázs tükör azt vá-
laszolja neki, hogy ő lenne a legszebb, ha Hó-
fehérke nem állna mellette. Az anyja erre fel-
dühödik, kacagva rámutat Hófehérkére, haját
tépve neki esik lelkének, ki félve menekül. A
királyné gondolatokba mélyed, férje az öreg ki-
rály hiába csitítja, a remegve visszatérő Hó-
fehérke hiába csókolja kezét, leányát eltaszítja
és kúrtszóval a vadászt hívja a kit reábir, hogy
Hófehérkét az erdőben megölje. A vadász meg-
szánja a menekülő iparkodó könyörgő leányt
és szabadon engedi menekülni.

Hófehérke hosszan bujdosik. Anyja pedig
halottan hívén gyermekét boldogan szemléli
tükreben szépségét. Hófehérke pedig hosszú buj-
dosás után megérkezik a törpék palotájára, elé,
remegve körül járja, de nem mer benytetni.

Végre nagynehezen belép, de nem leve-
senkit, ismét kijő és egy széke ereszkedve, el-
szenderül. Ez alatt megérkeznek a törpék és
bámulják Hófehérke szépségét. Leteszik ásiókat
és körül tánczolják, majd egy részük bevezeti há-
zukba a felébredt Hófehérkét, a többi azonban
tovább is ugrál odakünn.

Az erdőből kihangzó kúrt elszójtja a tör-
péket, kik Hófehérke gondjaira bízzák a házat
és távozásuk alatt figyelmeztetik őt egy közelgő
alakra. Hófehérke azonban gondtalanul fogadja
az érkező asszonyt, kibem nem ismeri fel saját
anyját.

A királyné tükértől megtudván, hogy Hó-
fehérke életben maradt, elvesztésére indul, mi-
után a hátelen vadászt bilincsekbe verette. Az
anya, alias öreg asszony egy fésűt akar eladni
Hófehérkének, ki azonban izgatott fellépésére a
házba vonul, de végre mégis hajába illeszti a
fésűt, mire elájul. A hazalérő törpék a szabadba
viszik, jajveszkelnek és fenyegetve mutatnak a
gonosz anyja tanyájára felé. Végre mégis sikerül
életre hozniok Hófehérkét, kit most a palotába

zárnak és őrizetére egy társukat ott hagyaták.
Az ör azonban elalszik és a másodszor megjelenő
anya által megkötöztetik. Kosárral a kezén, ko-
pogtat a gonosz mostoha a törpék palotájának
kapuján és vizet kér. Hófehérke ezt készséggel
megteszi, de a midőn a jutalmul kapott almát
megizleli, összeesik, meghal. A hazatérő törpék
szomorúan látják, hogy nem tudják életre hozni,
áruló társukat fogságra vetik és átkos bosszút
mondanak a gonosz anyja házára, mely most
fényben uszik.

Hófehérkét temetik, a midőn a sir előtt
megjelenik a tündér királyfi és a ravatalon
fekvő Hófehérkébe szeret s miután nagy rimán-
kodására a tetemet odaadják neki (itt a rimán-
kodás és többszöri visszatartás későszekuloso-
lással és aggódó fejrázással fejezendő ki), ő meg-
indul, de alig mozdítja meg a ravatalt, a ha-
lált okozó almadarab Hófehérke torkában me-
gmozdul és ő felébred, mire az egész menet a
törpék kristálypalotájába vonul, hogy másnap a
lakodalmat megülje. A kristály palota fényben
uszik, a gonosz anyja háza elsötétül, ki haragjá-
ban a vadászt megölette.

Heroldok járnak szét, hirdetve a tündér-
királyfi és Hófehérke lakodalmát. Lassanként
csend lesz, midőn az elmúlt palota felé tit-
kosan 3 alak halad, az ellenséges királyfi apród-
jával és középtűt a gonosz anyja megköltöze.

Az ellenséges királyfi meghallván Hófe-
hérke szépségét, a gonosz anyához megy, hogy
leánya kezét megkérje, de nem híven neki, hogy
Hófehérke a törpékhez szokott, kényszeríti, hogy
őt a kristálypalota elé vesse.

A királyfi szerelmes dalt játszik, hogy ki-
csalja Hófehérkét, ő csakugyan megjelenik, de
az egyik törpe felriasztja tündérkirályfit, ki
úzóbe veszi az ellenséget, a gonosz anyát és ap-
ródot elfogja, az ellenséges királyfi azonban né-
pével ostromra indul és fogoly apródja kinyit-
ván neki a kaput és elrabolják Hófehérkét, a
kristálypalota népe azonban bátran úzóbe veszi
őket, a két királyfi párbaft viv, tündérfiu győ-
zedelmeskedik, az egész diadalmi menet felvonul.
Hófehérke és tündérkirályfi a kristálypalota
előtt fogadják a hódolatot.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

Országgyűlés.

Budapest, jan. 30.

A képviselőház mai ülésén az első
szónok Thaly Kálmán volt, ki pompás
humorával kifigurázta az új közokta-
tásügyi miniszter szópánkodásait.

Szatirikusan szólt az egyetemi
tanárok szomorú (?) sorsát.

Azt kívánja a tanároktól, hogy a
czimkorságban ne kövessék a néme-
teket.

Nagy derűtséget idézett elő egy
jellemző vers elmondásával, mely így
hangzik:

„Vigyázz Kurucz, jön a német. Lásd-e mi-
lyen tudós fereg”.

Utánna Bartók Lajos beszélt
nagy hatást keltve.

Végül Hermann Ottó a papi ja-
vak secularizaczióját követelte.

Boda Vilmos interpellált a szeg-
zárdi gimnázium ügyében.

A kedvencez miniszterelnök.

Budapest, január. 30.

A „Bud. Hirlap” szerint Bánffy
Dezso miniszterelnök az udvari körök
kedvence. Jobban szeretik mint Tiszát,
vagy Wekerlét, mert ő nem intrikus.

Bécsben azt is tudják, hogyha Bánffy
a főrendiházból visszahozza a modosi-
tott egyházpolitikai javaslatokat, az
összes ellenzők le fogja szavazni, de
ekkor ő felsége megadja Bánffynak az
engedélyt, hogy a képviselőházat fel-
oszlassa.

Szigeti József.

Budapest, jan. 30.

Szigeti József, a nemzeti színház mű-
vésze megkapta Festetich igazgatótól a nem-
zeti színház tiszteleti tagjává történő kineve-
zését, azzal a feltétellel, hogy olykor-olykor
föllépjen.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvárt, 1895. csütörtök, január hó 31-én.

A HÁROM TESTÖR.

Betétül: MAGYAR VIGADÓ.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadó laptalajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

NAPÓCA.

H I R D E T É S E K.

Sz. 57—1895.
tlkv.

74. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A tekei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Beszterce-Naszódvármegye pénztára végrehajtatonak Vararean István végrehajtást szenvedők elleni 4241 frt 08 kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék (a tekei kir. járásbíró) területén levő, Szász-Péntek község határára fekvő, a szász-pénteki 298. sz. tjkvben A 1. 1., 2., 3. sz. és 2131., 2132., 2133., 2153., 2154., 2155., 2156., 2157., 2163., 2164. hrsz. a foglalt ingatlanokból adóst Vararean István által letöltő felerész jutalekára 377 frt 50 kr.; a szász-pénteki 299. tjkvben A + 1. sz. a foglalt 2044. hrsz. ingatlanból ugyancsak öt illető $\frac{3}{12}$ -ed részére 62 frt 25 kr. becsértékben, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi február hó 28-ik napján délelőtti 10 órakor Szász-Péntek községében, a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat — készpénzben — vagy 1881. évi LX. törvényezik 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tekén, 1895. évi január hó 9. napján.

A tekei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Dr. BRAN JENŐ,
kir. aljbíró.Sz. 3533—1894.
tlkv.

67. (1—1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-keresztúri kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Moldován Mihály és neje Moldován Anna végrehajtatonak Ifj. Szakács Mózses és neje Szabó Mária végrehajtást szenvedők elleni 21 frt 20 kr. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sz.-keresztúri kir. járásbíró területén levő, a szt.-erzsébethi 60. sz. tjkvben A + 1. sz. 160., 161. hrszra 175 frt, 918., 920. hrszra 6 frt, 1321., 1322., 1323. hrszra 126 frt, 5. sz. 1761. hrszra 95 frt, 2595., 2596. hrszra 71 frt, 7. sz. 2958. hrszra 17 frt; összesen 470 frt kikiáltási árban; továbbá a szt.-erzsébethi 289. sz. tjkvben foglalt A + 1. sz. 917., 919. hrsz. ingatlanra 36 frt, 8. sz. 968. hrszra 4 frt, 1497. hrszra 78 frt, 5. sz. 2003., 2004., 2015. hrszra 88 frt, 6. sz. 2577. hrszra 28 frt, összesen 204 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi március hó 22-ik napján délelőtti 8 órakor Szt.-Erzsébethen megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Keresztúron, 1894. évi november hó 11. napján.

CSERESNYÉS,
kir. aljbíró.A bécsi nemzetközi élelmezési- és hadsereg ellátási kiállításon
„Wien-Rotunde 1894.” kitüntetéssel!

BODOKI „MATILD-FORRÁS”

kristálytisztá égvényes vasas savanyúvíz.

Vérzegénységen alapuló betegségeknél, a gyomor és az idegrendszer bántalmánál és női bántalmaknál megbecsülhetetlen gyógyhatású kellemes ital!
Legfelségesebb ízű „borvíz” — a maga nemében páratlan hatású „gyógyító víz”!

Elsőrangú acél-forrás!

a melynél tisztább, egészségesebb és kellemesebb, de mindenekelőtt olcsóbb ásványvizet képzelné sem lehet.

Egy literes üveg víz ára üvegcserelessel 10 krajczár.
10 üveg, vagy nagyobb mennyiség vételénél megfelelő árkedvezmények.

Kolozsáért főraktáron:

SEGESVÁRY és TÁRSAI uraknál.

Tisztelettel:

GYÖRGY JÓZSEF, a forrás kezelője.
925. (32—x) (Háromszékmegye) BODOK (Háromszékmegye.)

OLCSÓBB A VÉGELADÁSNÁL.

Az idény előhaladtáért

ősz- és téli árú
gyári áron alól adnak el.

M E S K Ó I.

főter 19. sz.

Gyermekek ruhák, női blousok
nagy választékban, leszállított árban.

73. (1—10)

M E G H I V Ó.

A „Hellmann Testvérek” kolozsvári cég Szent-Györgyhegy alatti téglagyára részvénytársaság alakítása céljából az 1894. évi november 22-ről kibocsátott felhívás folytán aláírt tagok az

1895. évi február hó 3-án délelőtti 10 órakor

Kolozsáért, Jókai-utca 3. szám alatti ház földszinti helyiségeiben megtartandó

alakuló közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívtnak.

72. (1—1)

T Á R G Y S O R O Z A T:

1. Az alaptőkének mennyisége és fizetésének megállapítása.
2. Az alapszabályok megállapítása és a „Hellmann Testvérek” céggel a Szentgyörgyhegy alatti téglagyár és tartozékainak a részvényesek részére való átengedése iránt történt megállapodás fölött határozat hozatal.
3. A részvénytársaság meg vagy meg nem állapodása iránti határozat.
4. A társaság igazgatóságának megválasztása.
5. Az alapítóknak a felelősség alól való felmentése.

Alapítók:

DEÁKY ALBERT. KISS ERNŐ.
A leszállító bank nevében ENDSTRASSER BENEDEK.
REMÉNYIK LAJOS. BETEGH PÉTER.
HIRSCHFELD LAJOS.

TÜZIFA.

Kitűnő minőségű száraz tölgyfa,

Kolozsárra házhoz szállítva, hosszú ölenként

17 frt 50 krral,

tömeges átvételnél árkedvezményvel.

Megrendelhető:

Szakács Miklós ispánnál,

Gyaluban.

52. (5—x)

Heremag arankamentes 76 és 72 frt.

Répamag oberndorfi sárga 32 frt.

Baltaczimmag kétnyiretű 16 frt

Államilag ólomzárva 50 kilós zsákban bruttó 100 kilónként fenti árkért kapható:

GRÓF TELEKI ARVÉD

drassói uradalmában.

Alvincz állomásnál ha utánvételt rendeltetik, vevő állomásán ha a pénz franco küldetik:

nagyobb vételnél engedmény.

Levelek Koncza postaállomásra kéretnek.

62. [2—20]

Dr. SCHÖFFER-féle

ANTIRHEUMATICON

(köszvény-zsesz.)

Bemutatott a nm. m. kir. belügyminiszterinnál 95310—93. VI. 11. szám alatt.

XIII. Leó pápa, Bismarck herceg volt német kan-czellár, Bende Imre nyitrai püspök, bellusi Baross Gáborné s még igen sok és előkelő személyiség által eredményesen használt s elismeréssel kitüntett, ugy több tekintélyes orvos által betegeiken kipróbáltatott és a csusz, köszvény és migrain ellen a legmelegebben ajánlott.

Főraktár: Török József gyógyszerárban Budapesten; azon kívül kapható minden nagyobb gyógyszerárban és droguistánál.

Kolozsáért: Burger Frigyes droguia kereskedő urnál Főter.

Egy üveg ára helyben 1 frt; vidékre csomagolással 1 frt 20 kr.
33. (5—10)

magy. leszámítoló és pénzváltóbank

erdélyrészi fiókosztálya,

Kolozsáért, Belközép-utca 8.

Foglalkozik minden bankszakmába vágó művelettel:

elfogad betéteket

takarékkönyvecskékre vagy folyó-számlára (Giro contó.)

Leszállítol váltókat,

sorsolt értékpapírokat, nyereseményeket.

Kölcsönt nyújt értékpapírokra.

Folyószámla-hitelt engedélyez értékpapír fedezet mellett, mindenkor a pénzpiacz viszonyaihoz alkalmazott előnyös kamatot számítva.

Az intézet különös súlyt fektet a következő üzletágakra:

Külföldi utalványok (Cheques) eladása és vétele, minden bankpiaczra napi árfolyam szerint.

Értékpapírok, ércpénzek és külföldi pénznemek vétele és eladása, a budapesti tőzsde napi jegyzései szerint.

Tőzsdei megbízások kivitelén.

Szelvények díjmentes beváltása.

Sora-jegyek ingyen utánnézetnek.

71. (2—3)

CSUCSAI ELSŐ MINŐSÉGŰ

SZÁRAZ HASÁB BÜKKFA,

nem usztatott, 1893. évi vágásu.

Egy vagon (100 metermáza) 33 frt 50 krért vagonba rakva kapható.

Bendelés esetén 10 frt előleg beküldendő.

Fried Sámuel

fakereskedőnél

CSUCSÁN.

64. (2—2)

JESZENSZKY FERENCZ

főter, Takarékpénztár-épület.

Leszállított árak

mindennemű női- és gyermek téli felöltőkben.

Különösen

női blousok és gyermek ruhák

főterben.

982. (17—x)

Köhögés, rekedtség és hurut ellen

megbízható hatása szer a

RÉTHY gyógyszerész

PEMETE CZUKORKÁJA,

mely a nyálkát feloldja s a köhögést csillapítja. Kellemes íze folytán gyermekek is szívesen veszik.

1 doboz ára 30 krajczár.

Kapható minden gyógyszerárban.

Főraktár TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél Budapesten.

5 dobozzal 1 frt 50 krért bérmentve küld a „Sashoz”
czimzett gyógyszerár B.-Csabán.

39. (6—10)